

CSILLAG TAMÁS

Nekem

*elég a hely, ahol ültél,
egy hajszál, kifosztott matrac.*

*Mintha
tartoznék az életemmel:
mellettem mindig maradhatsz.*

*Rám már
a varjak se vigyáznak, a
nagy, októberi esők se.*

*Ólmos
esővíz folyik hajamra,
elárvult szemöldökömre.*

*Üres
bogárpáncél mindkét szemem:
maradj kicsit, azt szeretném.*

*Ölelj
át! Az ősz háborús halott,
egy keresztüllőtt krizantém.*

Míg más százfelé

*Míg más százfelé futott, én itt maradtam,
kit érdekel, a reményről mire szokom át?
Ahogy telik a sorsom, egyre ritkábban
röptetem szemöldököm barna madarát.*

*Ha meghallom, hogy a lepkék kiáltanak,
s a hajnal tűzrakásába indulnak égni,
keresem a szavakat, mert belül tudom:
a fiamnak ezt csak én tudom elmesélni.*